

การวิจัยปฏิบัติการเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลสว่างแดนดิน สำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2

The Action Research for Development of Reading Ability in Thai for Prathom Suksa 2 Students at AnubanSawangdaendin School Under the Office of Sakon Nakhon Primary Educational Service Area 2

ผู้วิจัย นางรุ่งนภา ยะพลหา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ (1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สำราญ กำจัดภัย

Researcher : Mrs. Roongnapa Yaphonha;

Thesis Advisor : (1) Asst. Prof. Dr. Sumran Gumjudpai

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามกระบวนการวิจัยปฏิบัติการ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนอนุบาลสว่างแดนดิน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 จำนวน 4 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) ชุดกิจกรรม จำนวน 7 ชุด 2) แบบบันทึกข้อมูลประจำวัน 3) แบบบันทึกพฤติกรรมของนักเรียน 4) แบบทดสอบย่อย และ 5) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทย

การวิจัยครั้งนี้ใช้รูปแบบการวิจัยปฏิบัติการ มีขั้นตอนการปฏิบัติ 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นวางแผน ขั้นปฏิบัติการ ขั้นสังเกตติดตามและประเมินผล และขั้นสะท้อนผลเพื่อการปรับปรุง มีการดำเนินการ 7 วงรอบ คือ วงรอบที่ 1 ฝึกทักษะการอ่านพยัญชนะไทย วงรอบที่ 2 ฝึกทักษะการอ่านสระในภาษาไทย วงรอบที่ 3 ฝึกทักษะการอ่านแจกลูกสะกดคำและอ่านคำประสมสระเดี่ยวที่ไม่มีตัวสะกด วงรอบที่ 4 ฝึกทักษะการอ่านแจกลูกสะกดคำและอ่านคำประสมสระประสมที่ไม่มีตัวสะกด วงรอบที่ 5 ฝึกทักษะการอ่านแจกลูกสะกดคำและอ่านคำประสมสระเกิน วงรอบที่ 6 ฝึกทักษะการอ่านแจกลูกสะกดคำและอ่านคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา วงรอบที่ 7 ฝึกทักษะการอ่านประโยคง่ายๆ โดยนำข้อมูลที่ได้ จากการรวบรวมผลการปฏิบัติในแต่ละวงรอบ มาวิเคราะห์และปรับปรุงแก้ไขเพื่อการพัฒนาในวงรอบต่อไป ข้อมูลเชิงปริมาณวิเคราะห์โดยใช้สถิติพื้นฐาน คือ หาค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย

ผลการดำเนินการวิจัย พบว่า นักเรียนกลุ่มเป้าหมายหลังได้รับการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทย ตามกระบวนการวิจัยปฏิบัติการ มีความสามารถในการอ่านภาษาไทย ดังนี้

1. นักเรียนอ่านพยัญชนะและสระในภาษาไทยผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ร้อยละ 100 ของคะแนนเต็ม คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด
2. นักเรียนอ่านคำผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด

3. นักเรียนอ่านประโยคง่ายๆ ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด

นอกจากนี้ยังพบว่า การวิจัยปฏิบัติการร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย โดยนำเทคนิคการเสริมแรงทางบวก และการช่วยเหลือจากเพื่อนคนเก่งมาใช้ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน มีความมั่นใจในการอ่าน และเรียนอย่างมีความสุข ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้น เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง และมีนิสัยรักการอ่านมากขึ้น

ABSTRACT

The purpose of this research was to develop reading ability in Thai for Prathom Suksa 2 students through action research process. The target group was 4 Prathom Suksa 2/1 students in the first semester of 2011 academic year at Anubansawangdaendin School under the Office of Sakon Nakhon Primary Educational Service Area 2.

The instruments for this research were: 1) the 7 Thai instructional packages, 2) the daily data form, 3) the students behavior form, 4) the subdivided test and 5) the reading ability test in Thai.

The action research was used in this research. There were 4 phases for this research consisting of planning, acting, observing and evaluating. There were 7 action spirals of procedure consisting of action spiral 1 : practice reading skill in Thai consonants, action spiral 2 : practice reading skill in Thai vowels, action spiral 3 : practice reading skill of spelling compound words with single vowel without final consonants, action spiral 4 : practice reading skill of spelling compound words with compound vowels without final consonants, action spiral 5 : practice reading skill of spelling and compound words with other vowels, action spiral 6 : practice reading skill of spelling and words with final consonants, and action spiral 7 : practice reading skill of simple sentences. The collected data of each action spiral were analyzed and improved to develop the next action spiral. The quantitative data were then analyzed by the fundamental statistics such as percentage and mean.

The findings showed that the target group gained reading ability in Thai after the development of reading ability in Thai based on action research process as follows:

1. Reading consonants and vowels in Thai were 100 percent prescribed the criteria and 100 percent of all students.
2. Reading words were 80 percent prescribed the criteria and 100 percent of all students.
3. Reading simple sentences were 80 percent prescribed the criteria and 100 percent of all students.

In addition, the findings showed that the action research with Thai instructional packages, positive reinforcement technique and scaffolding effected the learning activeness, reading confidence and learning happiness of the students. The students gained more reading ability, self-satisfied and more getting into the habit of reading.

ภูมิหลัง

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรม อันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุขและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัยและสร้างสรรค์ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณีสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 37)

ดังนั้นเพื่อให้การเรียนการสอนภาษาไทยประสบความสำเร็จ ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และได้บรรจุวิชาภาษาไทยให้อยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาต้องใช้เป็นหลัก เพื่อสร้างพื้นฐานพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 4-5) ทั้งนี้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้มีข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน โดยมีมาตรฐานทั้งด้านการอ่าน การเขียน การฟัง การดู การพูด หลักการใช้ภาษา วรรณคดี และวรรณกรรม โดยเฉพาะ สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ได้กำหนดไว้ว่า ให้ผู้เรียนใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 44) และได้กำหนดคุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไว้ว่า สามารถอ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง

ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของข้อมูล จากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ และมีมารยาทในการอ่าน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 39)

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง ในการเรียนรู้ การอ่านจึงต้องเรียน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่างๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 37) สอดคล้องกับสุนันทามันนเศรษฐวิทย์ (2545, หน้า 2) ที่กล่าวว่า การอ่านเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการแสวงหาความรู้ และการใช้วิธีอ่านที่ถูกต้องจึงจำเป็นสำหรับผู้อ่านทุกคน การรู้จักฝึกฝน การอ่านอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้ผู้อ่านมีพื้นฐานในการอ่านที่ดี ทั้งจะช่วยให้เกิดความชำนาญและมีความรู้กว้างขวางยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับพรทิพย์ ชาตะรัตน์ (2546, หน้า 59) ที่กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญ และมีความจำเป็นในการดำรงชีวิตของคนในยุคปัจจุบัน เพราะวิทยาการและเทคโนโลยีต่างๆ เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว การติดต่อสื่อสารจึงมีความสำคัญต่อชีวิตประจำวันเพิ่มขึ้น เช่น สังคมข่าวสาร เนื้อหาสาระทางวิชาการ รวมทั้งข้อมูลต่างๆ ในชีวิตประจำวันจะต้องอาศัยการอ่านเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการแสวงหาความรู้ ดังนั้นผู้ที่มีทักษะในการอ่าน หรือมีความสามารถในการอ่าน คือ มีความสามารถอ่านได้มาก อ่านได้เร็ว อ่านได้ถูกต้อง และอ่านได้หลายภาษา จึงมีโอกาสประสบผลสำเร็จในการประกอบอาชีพ ในด้านสังคม ด้านการศึกษาหาความรู้ ตลอดจนข่าวสารข้อมูลได้กว้างไกล และทันสมัยกว่าผู้ที่ขาดทักษะในด้านการอ่าน

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเกี่ยวกับการอ่าน นั้น หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดตัวชี้วัด สาระที่ 1 การอ่าน ในระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 ไว้ว่า นักเรียนสามารถอ่านออกเสียง คำ คำคล้องจองและบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง อธิบาย ความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามและตอบ คำถามเกี่ยวกับข้อความที่อ่าน ระบุใจความสำคัญและ รายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน แสดงความคิดเห็นและ คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน อ่านหนังสือตามความ สนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน และมี มารยาทในการอ่าน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 44) จากความมุ่งหมายของตัวชี้วัดดังกล่าว จึงควรจัดกิจกรรม การเรียนการสอนเกี่ยวกับการอ่านให้กับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 ให้สอดคล้องกับตัวชี้วัด ซึ่งสอดคล้อง กับคำกล่าวของ ศรีวิไล แสนแก้ว (2544, หน้า 26) ที่ได้ กล่าวถึงการสอนอ่านในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 ว่า การอ่านในระดับนี้เป็นการสอนอ่านเบื้องต้น เป็นการ วางรากฐานให้ก้าวหน้าต่อไป จึงควรสอนกลไกในการอ่าน ที่สำคัญ เช่น การกวาดสายตาไปบนบรรทัดที่อ่านจากซ้าย ไปขวาให้สม่ำเสมอ กวดขันการอ่านหนังสือที่ถูกต้อง ให้สามารถเล่าเรื่องที่อ่านนั้นได้ ฟังพจนานุกรมออกเสียงและการอ่านในใจ ให้อ่านจับใจความและการผันคำ และ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2546, หน้า 133) ได้ เสนอแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเกี่ยวกับการ อ่านว่า การเรียนในระดับ พื้นฐานจะเน้นในด้านการ อ่านการเขียนได้ถูกต้อง มีความแม่นยำในหลักเกณฑ์ทาง ภาษา ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญสำหรับนักเรียนทุกคน นักเรียนที่ เรียนในระดับ พื้นฐานจะอ่านหนังสือออก จำเป็นต้องมีความรู้ในเรื่องหลักและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย

สภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย พบว่าเด็กไทยจะมีปัญหาในเรื่องของการอ่านมาตลอด ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ดังคำกล่าวของ ศรียา นิยมธรรม (2549, หน้า 43) ที่กล่าวถึงพฤติกรรมของเด็กที่มีปัญหา ทาง การอ่านไว้ว่า พฤติกรรมของเด็กที่มีปัญหาทางการ อ่าน ได้แก่ ขมวดคิ้ว นิ่งหน้าเวลาอ่าน หลงบรรทัด อ่าน สลับคำ อ่านข้ามคำ อ่านสลับตัวอักษร อ่านซ้ำ อ่านถอย หลัง อ่านออกเสียงไม่ชัด จับใจความของเรื่องที่อ่านหรือ

ลำดับเรื่องที่อ่านไม่ได้ จำใจความสำคัญของเรื่องไม่ได้ และเล่าเรื่องที่อ่านไม่ได้ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ อุษณีย์ อนุรุทธ์วงศ์ (2551, หน้า 47-49) ที่ได้กล่าวถึง เด็ก จำนวนไม่น้อยในปัจจุบันมีปัญหาการอ่านมากขึ้น เพราะ เด็กมีสื่อสำเร็จรูปมากมายหลายรูปแบบทั้งคอมพิวเตอร์ และที่สำคัญ คือ โทรทัศน์ สาเหตุของการเสียนิสัยเรื่อง การอ่านของเด็กๆ ได้แก่ ขาดการกระตุ้นให้รักการอ่าน ตั้งแต่วัยเยาว์ ถูกเร่งรัดให้จดจำในสิ่งที่ผิด เช่น ให้อ่าน ก ข ค ผสม สระ อะ อา อ่านในสิ่งที่ไม่มีความหมาย หรือเป็น สิ่งที่เขาไม่ชอบ สอนให้อ่านแบบขาดเทคนิค ไม่ตั้งใจ หรือ ชอบหลงโทษเด็ก ถูกบังคับให้อ่านโดยขาดความพร้อม และ เด็กใช้เวลาไปกับสิ่งอื่น เช่น โทรทัศน์ วีดิทัศน์ ฯลฯ มาก เกินไป และสอดคล้องกับคำกล่าวของ วัชรภรณ์ วัตรสุข (ออนไลน์, 2552, ไม่ปรากฏเลขหน้า) ที่ได้กล่าวถึงปัญหา ในการอ่านไว้ว่า ความบกพร่องด้านการอ่านที่ครูผู้สอน ควรศึกษาก่อนทำการสอนมีดังนี้ คือ เด็กจำตัวอักษรไม่ได้ ทำให้อ่านไม่ได้หรือจำตัวอักษรได้บ้าง แต่อ่านเป็นคำไม่ได้ อ่านซ้ำ มีความยากลำบากในการอ่าน เช่น อ่านคำต่อคำ จะต้องสะกดคำจึงจะอ่านได้ อ่านผิด เช่น อ่านคำผิด อ่าน ผิดประโยคหรือผิดตำแหน่ง อ่านข้ามคำ อ่านเพิ่มคำ หรือ ลดพยัญชนะในคำ อ่านฉีกคำ อ่านคำโดยสลับตัวอักษร หรือสลับคำกัน อ่านเตาจากตัวอักษรบางตัวที่มีอยู่ในคำ อ่านเว้นวรรคไม่ถูกต้อง ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านไม่ได้ เล่าเรื่องที่อ่านตามลำดับเหตุการณ์ไม่ได้ และบอกใจความ สำคัญของเรื่องไม่ได้

จากปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย ดังกล่าวข้างต้น สอดคล้องกับปัญหาที่ผู้วิจัยได้ประสบใน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในปีการศึกษาที่ผ่านมา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนอนุบาลสว่าง แคนดิน ปีการศึกษา 2553 จำนวน 28 คน ซึ่งผู้วิจัยเป็นครู ประจำชั้น ปฏิบัติหน้าที่สอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ จาก การทดสอบการอ่านออกเสียงเป็นรายบุคคล โดยใช้คำใน กิจกรรมรู้จักคำนำเรื่องบทที่ 1-6 จากหนังสือเรียนกลุ่ม สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชุดภาษาพาที ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 จำนวน 20 คำ พบว่า มีนักเรียนจำนวน 4 คน ไม่ผ่าน เกณฑ์การทดสอบ คือ ไม่สามารถอ่านออกเสียงคำได้ มากกว่า 10 คำขึ้นไป ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์หาระดับปัญหา

การอ่านหนังสือของนักเรียนทั้ง 4 คน โดยได้จัดกระทำเป็นรายบุคคล เพื่อวินิจฉัยปัญหาการอ่านหนังสือ โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ตามขั้นตอน ดังนี้ 1) อ่านพยัญชนะไทย 2) อ่านสระในภาษาไทย 3) อ่านคำประสมสระเดี่ยวที่ไม่มีตัวสะกด 4) อ่านคำประสมสระประสมที่ไม่มีตัวสะกด 5) อ่านคำประสมสระเกินที่ไม่มีตัวสะกด 6) อ่านคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา และ 7) อ่านประโยคง่ายๆ ผลการวิเคราะห์ปัญหาการอ่านหนังสือของนักเรียน แยกตามลักษณะปัญหาการอ่าน พบว่านักเรียนทั้ง 4 คน อ่านพยัญชนะได้ไม่ครบ 44 ตัว ไม่สามารถบอกชื่อสระได้ครบ ไม่สามารถอ่านแจกลูกสะกดคำและอ่านคำประสมสระเดี่ยว สระประสมและสระเกินที่ไม่มีตัวสะกดได้ อ่านแจกลูกสะกดคำและอ่านคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราไม่ได้ และอ่านประโยคง่ายๆ ไม่ได้

ผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์สาเหตุปัญหาของนักเรียนกลุ่มนี้เป็นรายบุคคลโดยการสังเกตพฤติกรรม การทดสอบการอ่าน การสัมภาษณ์เพื่อนนักเรียน ผู้ปกครอง และเยี่ยมบ้านนักเรียน พบว่า นักเรียนทั้ง 4 คน มีสาเหตุของปัญหาเกิดจากลักษณะที่คล้ายคลึงและสอดคล้องกัน สรุปได้ดังนี้

1. ครูผู้สอนขาดเทคนิควิธีการและเครื่องมือที่เหมาะสมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อีกทั้งสอนไม่ตรงตามแผนการจัดการเรียนรู้ มีเวลาเตรียมการสอนน้อย เนื่องจากมีภาระงานอื่นมากเกินไป อีกทั้งขาดการประสานความร่วมมือกับผู้เกี่ยวข้อง

2. ผู้ปกครองส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรม และรับจ้างทั่วไป สภาพของครอบครัวมีฐานะยากจน บางครอบครัวมีการหย่าร้าง ขาดความรักความเอาใจใส่ในการดูแลลูก และต้องเดินทางไปรับจ้างต่างถิ่น ในช่วงหลังฤดูเก็บเกี่ยว แล้วปล่อยให้เด็กอยู่กับปู่ย่าตายาย ซึ่งไม่สามารถดูแลเรื่องการอ่านของบุตรหลานได้ เนื่องจากขาดความรู้ความเข้าใจในกิจกรรมการอ่านของบุตรหลาน ตลอดจนไม่เห็นความสำคัญของการอ่าน นักเรียนจึงเกิดการเรียนรู้เฉพาะที่โรงเรียนเท่านั้น ทำให้การฝึกอ่านไม่ต่อเนื่อง จึงขาดความสนใจ และไม่กระตือรือร้นในเรื่องที่จะอ่าน

3. นักเรียนมีการเรียนรู้ช้า ไม่สามารถจำพยัญชนะและสระได้ครบ ขาดทักษะด้านการอ่าน ขาดแรงจูงใจในการเรียนรู้ ขาดความกระตือรือร้น ตลอดจนภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวันส่วนใหญ่เป็นภาษาถิ่น จึงทำให้นักเรียนไม่เข้าใจความหมายของคำบางคำ และเรื่องราวที่อ่านและพูด เช่น ออกเสียงสระเอือ เป็นสระเอีย ทำให้คำบางคำผิดเพี้ยนไป เช่น คำว่า เสือ ออกเสียงเป็น เสี้ย เรือ ออกเสียงเป็น เสี่ย ทั้งนี้เกิดจากความเคยชินในการใช้ภาษาถิ่น เมื่อพูดหรืออ่านมีเสียงเพี้ยนเวลาเขียนก็เขียนตามเสียงพูด จึงทำให้เขียนผิด และอ่านคำไม่ถูกต้อง อีกทั้งยังขาดการส่งเสริมการฝึกทักษะการอ่านที่จริงจัง

ดังนั้นเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียน ครูผู้สอนจะต้องให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึก ย้ำซ้ำ ทวน อยู่บ่อยๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย จะต้องฝึกฝนจนกว่าจะทำให้นักเรียนจำได้ ฟังเข้าใจ พูดอ่านและเขียนได้ถูกต้องอย่างคล่องแคล่วด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาค้นคว้ารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่พัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียน ให้ประสบผลสำเร็จ และเป็นที่ยอมรับว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่าน สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนได้ ดังคำกล่าวของปรีชา วันแวน (2551, หน้า 37) ที่กล่าวว่า ชุดกิจกรรมมีความสำคัญต่อนักเรียนเพราะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยผู้เรียนจะมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ตามความสามารถของแต่ละบุคคล นอกจากนี้แล้วยังสามารถทราบผลการปฏิบัติกิจกรรมนั้นๆ อย่างรวดเร็ว ทำให้ไม่เกิดความเบื่อหน่ายหรือเกิดความท้อถอยในการเรียน และช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอนอย่างแท้จริง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทองสุข วงศ์ทิพย์ (2550, บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องการสร้างชุดกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยตามมาตราตัวสะกดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการเรียนโดยชุดกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยตามมาตราตัวสะกด มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และสอดคล้อง

กับงานวิจัยของสุชานันท์ ทองดี (2553, บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องผลการใช้ชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความจากนิทานคุณธรรม ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความจากนิทานคุณธรรม ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยนอกจากจะพัฒนาโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านแล้วจำเป็นจะต้องนำเทคนิคการเสริมแรงทางบวกมาเป็นแนวทางหรือวิธีการในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียน ทั้งนี้เพื่อเป็นการลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ อันเป็นเหตุให้การจัดการเรียนการสอน ไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ เพราะการเสริมแรงทางบวกเป็นการเสริมแรงโดยให้สิ่งเร้าที่ทำให้เกิดความพอใจแล้วจะทำให้มีแนวโน้มในการตอบสนองมากขึ้น (คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2540, หน้า 159) ดังคำกล่าวของปริศนา พิขุนทด (2547, หน้า 38) ที่กล่าวว่า การใช้เทคนิคการเสริมแรงสามารถลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กนักเรียนได้ ดังงานวิจัยของอนัญญา เผื่อนผึ้ง (2549, หน้า 68) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องการปรับพฤติกรรมก้าวร้าวในชั้นเรียนออทิสติก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร ในการทำแบบฝึกหัดภาษาไทย พบว่า หลังใช้วิธีการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร นักเรียนออทิสติกแสดงพฤติกรรมทำแบบฝึกหัดภาษาไทยได้ถูกต้องเพิ่มขึ้น มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการลดพฤติกรรมก้าวร้าวในชั้นเรียนของนักเรียนออทิสติก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจารุวรรณณี เหล่าดี (2550, บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องผลของการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาไทยเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การวิจัยปฏิบัติการเป็นการวิจัยอีกประเภทหนึ่งที่น่าจะสามารถทำให้การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนให้ประสบผลสำเร็จ เนื่องจากการวิจัยประเภทนี้มีลักษณะการดำเนินการที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีความยืดหยุ่นในตัวเองสูง สามารถจัดการเรียนการสอนได้ตามความสามารถของนักเรียน และใช้กระบวนการปฏิบัติอย่างมีระบบ ผู้วิจัยและผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ และวิเคราะห์วิจารณ์ผลการปฏิบัติ มีวงจรในการปฏิบัติ 4 ขั้นตอน คือ ขั้นวางแผน ขั้นปฏิบัติการสังเกตติดตามและประเมินผล และขั้นสะท้อนผลเพื่อการปรับปรุง การดำเนินต่อไปจนกว่าจะได้ข้อสรุปที่แก้ไขปัญหาได้จริง หรือพัฒนาสภาพการณ์ของสิ่งที่ศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ดาวเรือง ชิงโพธิ์, 2541, หน้า 50) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มารศรี ธานี (2549, หน้า 143-144) ที่ได้ศึกษาการปฏิบัติการเพื่อฝึกทักษะการอ่านและการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า การจัดการเรียนรู้อาศัยรูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ที่ใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย มีคุณภาพอยู่ในระดับที่เหมาะสมมาก นักเรียนให้ความสนใจมีความกระตือรือร้น มีความสนุกสนานในการเรียนรู้ ส่วนใหญ่มีพัฒนาการด้านทักษะการอ่าน และการเขียนที่ดี และมีผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นภาพร เพ็ญบุญ (2551, หน้า 127-128) ที่ได้ทำการวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อแก้ปัญหาการอ่านหนังสือไม่ออกของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการสามารถแก้ปัญหาการอ่านหนังสือไม่ออกของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ตามเกณฑ์การประเมินที่ตั้งไว้ร้อยละ 80 มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 90 ของนักเรียนทั้งหมด

จากความสำคัญของชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย ที่มีต่อนักเรียนในด้านการเสริมสร้างทักษะให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจชัดเจนเร็วขึ้น อีกทั้งนักเรียนได้มีโอกาสฝึก ย้ำ ซ้ำ ทวนอยู่บ่อยๆ นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนจำได้ ฟังเข้าใจ พูด อ่านและเขียนได้ถูกต้องอย่างคล่องแคล่ว นอกจากนี้การนำเทคนิค

การเสริมแรงทางบวกเป็นแนวทางหรือวิธีการเพื่อใช้ในการพัฒนาความสามารถ ในการอ่านภาษาไทยของนักเรียน เป็นการลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน ทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนบรรลุตามวัตถุประสงค์ และอีกประการหนึ่งการวิจัยปฏิบัติการเป็นการวิจัยอีกประเภทหนึ่ง ที่สามารถทำให้การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนประสบความสำเร็จ เนื่องจากการวิจัยประเภทนี้มีลักษณะการดำเนินการที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีความยืดหยุ่นตามความสามารถของนักเรียน ผู้วิจัยและผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ และใช้กระบวนการปฏิบัติอย่างมีระบบ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลสว่างแดนดิน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 4 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่ผู้วิจัยเป็นครูประจำชั้น และได้ทำการสอนนักเรียนกลุ่มดังกล่าวในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในปีการศึกษาที่ผ่านมา ปัจจุบันนักเรียนกลุ่มนี้กำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากการศึกษาลักษณะปัญหาในปีการศึกษาที่ผ่านมาพบว่านักเรียนทั้ง 4 คนนี้ มีปัญหาทางการเรียนด้านการอ่านภาษาไทยคือไม่สามารถอ่านพยัญชนะและสระได้ครบทุกตัว อ่านแจกลูกสะกดคำ อ่านคำ และอ่านประโยคง่าย ๆ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

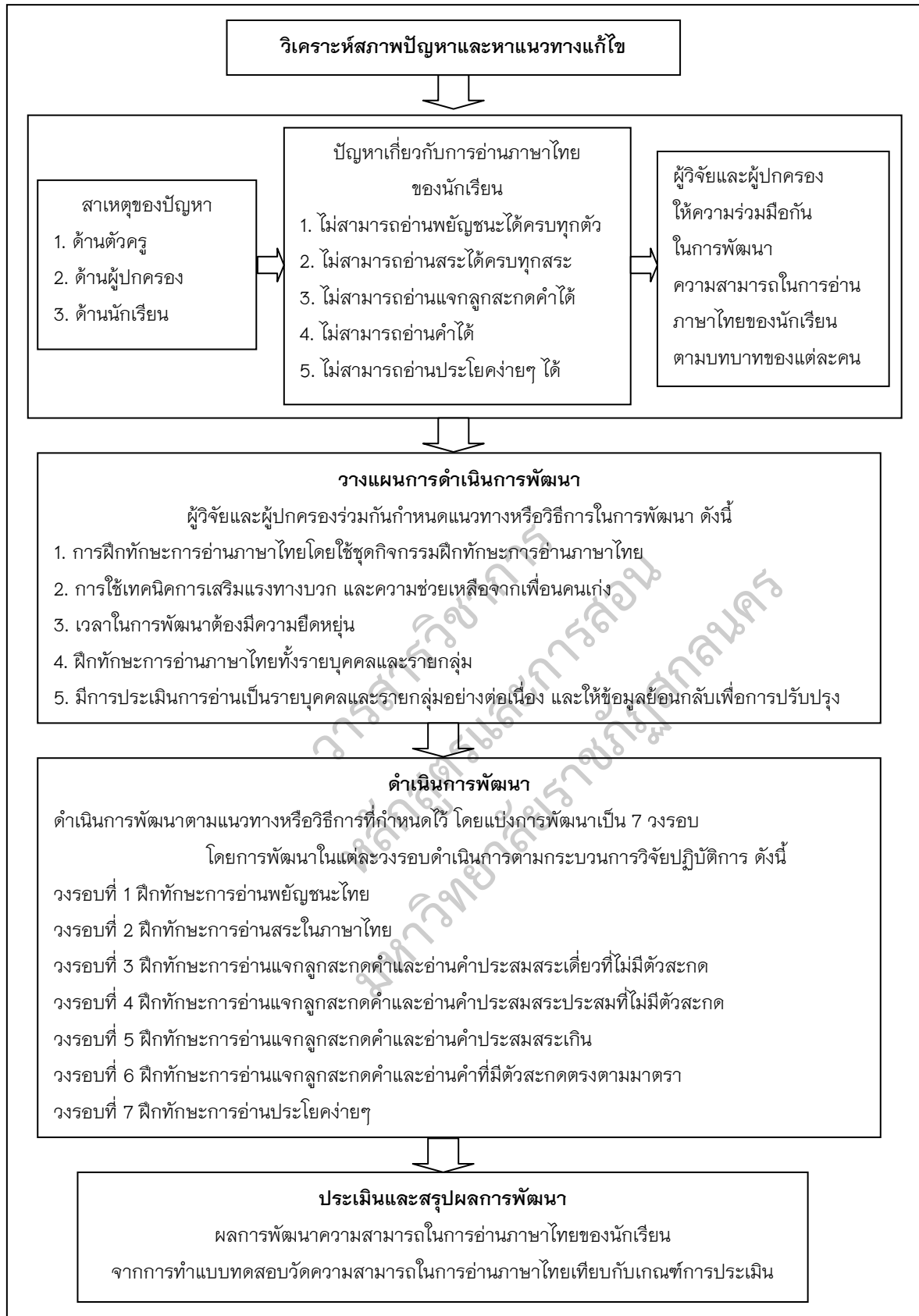
การวิจัยครั้งนี้ได้นำกระบวนการวิจัยปฏิบัติการตามแนวคิดของ เคมมิส และแมค เทคการ์ท (Kemmis and MC Taggart) ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ 1 ขั้นวางแผน (P : Planing) 2 ขั้นปฏิบัติการ (A : Acting) 3 ขั้นสังเกตติดตามและประเมินผล (O : Observing) และ 4 ขั้นสะท้อนผลเพื่อการปรับปรุง (R : Reflecting) โดยดำเนินการวิจัยตามกระบวนการวิจัยปฏิบัติการทั้งหมด 7 วงรอบ ในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลสว่างแดนดินให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังภาพประกอบ

ไม่ได้ ซึ่งถ้าหากนักเรียนทั้ง 4 คนนี้เรียนร่วมกับเพื่อนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยไม่ได้รับการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยแล้ว จะทำให้เป็นภาระกับครูผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 นอกจากนี้ จะทำให้เป็นปัญหาการเรียนในรายวิชาอื่นๆ ของนักเรียนทั้ง 4 คนนี้ด้วย อันจะส่งผลให้ประสิทธิภาพทางการเรียนรู้ของนักเรียนกลุ่มดังกล่าวไม่บรรลุผลสำเร็จ

จากสภาพปัญหาและความจำเป็นดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจทำวิจัยปฏิบัติการเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายทั้ง 4 คน โดยมุ่งหวังให้นักเรียนทั้ง 4 คนสามารถอ่านออกเขียนได้ตามศักยภาพที่ควรจะเป็น สำหรับใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้ต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลสว่างแดนดิน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 จำนวน 4 คน

ภาพประกอบ กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มเป้าหมายสำหรับการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนอนุบาลสว่างแดนดิน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 4 คน ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้วิธีการวิจัยปฏิบัติการ โดยดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 วิเคราะห์สภาพปัญหาและหาทางแก้ไข โดยผู้วิจัยได้คัดกรองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีปัญหาเกี่ยวกับการอ่านภาษาไทยเพื่อเป็นกลุ่มเป้าหมาย โดยใช้วิธีการสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาไทย และการทดสอบการอ่านออกเสียงเป็นรายบุคคล แล้วศึกษาสภาพเกี่ยวกับการอ่านภาษาไทยของนักเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทย

ขั้นตอนที่ 2 วางแผนดำเนินการพัฒนา ในขั้นวางแผนดำเนินการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายมีขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดแนวทางหรือวิธีการพัฒนา โดยผู้วิจัยกับผู้ปกครองนักเรียนร่วมกันคัดเลือกแนวทางหรือวิธีการพัฒนา
2. วางแผนดำเนินการพัฒนา ผู้วิจัยได้ประชุมซักซ้อมบทบาทหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย ผู้วิจัย ผู้ปกครอง และเพื่อนคนเก่งของนักเรียน จากนั้นพูดคุยกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ชี้แจงสิ่งที่ต้องทำร่วมกันตลอดระยะเวลาประมาณ 3 เดือน

ขั้นตอนที่ 3 ดำเนินการพัฒนา โดยผู้วิจัยนำชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย มาพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการใช้กระบวนการวิจัยปฏิบัติการ ผู้วิจัยพร้อมด้วยผู้เกี่ยวข้อง อันได้แก่ผู้ปกครองและเพื่อนคนเก่งของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ดำเนินการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนตามแผนการดำเนินการพัฒนาที่วางไว้ เริ่มจากประชุมผู้เกี่ยวข้องเพื่อซักซ้อมความเข้าใจร่วมกัน จากนั้นลงมือ

พัฒนาตามลำดับวงรอบทั้ง 7 วงรอบที่กำหนด โดยนักเรียนกลุ่มเป้าหมายแต่ละคนอาจใช้เวลาในการฝึกทักษะในแต่ละวงรอบต่างกัน ขึ้นอยู่กับการบรรลุเป้าหมายความสำเร็จที่ระบุไว้ ทั้งนี้ในการพัฒนาแต่ละวงรอบต้องปฏิบัติตามแนวทางที่วางไว้ กล่าวคือ มุ่งพัฒนานักเรียนเป็นรายบุคคล มีความยืดหยุ่นด้านเวลา ผู้เกี่ยวข้องต้องให้ความรัก ความเอาใจใส่ ความเป็นกัลยาณมิตร ให้การเสริมแรงทางบวก รวมทั้งให้ข้อมูลย้อนกลับ ซึ่งกันและกัน เพื่อการปรับปรุงการดำเนินกิจกรรมพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย

ขั้นตอนที่ 4 ประเมินและสรุปผลการพัฒนา โดยประเมินความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียน ด้วยการทดสอบการอ่านเป็นรายบุคคลจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยจะเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ดังนี้

1. ข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยจะเก็บรวบรวมข้อมูลจากการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทย ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามกระบวนการวิจัยปฏิบัติการ โดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย
2. ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยจะเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน การบันทึกข้อมูลประจำวัน ซึ่งข้อมูลที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบบันทึกข้อมูลประจำวัน และแบบบันทึกพฤติกรรมของนักเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลระหว่างการดำเนินการปฏิบัติการพัฒนาและหลังจากสิ้นสุดการพัฒนา โดยผู้วิจัยจะดำเนินการ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลระหว่างการดำเนินการพัฒนาทั้ง 7 วงรอบ ซึ่งข้อมูลที่จะนำมาวิเคราะห์ประกอบด้วยข้อมูลเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ ดังนี้
 - 1.1 ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ ข้อมูลที่ได้จากการทำกิจกรรมฝึกทักษะ และการทำแบบทดสอบย่อยเมื่อ

สิ้นสุดการพัฒนาแต่ละวงรอบ ซึ่งนักเรียนต้องได้คะแนนผ่านเกณฑ์ตามเกณฑ์ที่กำหนดของแต่ละวงรอบ

1.2 ข้อมูลเชิงคุณภาพ ได้แก่ การวิเคราะห์สภาพการฝึกทักษะ เป็นการแจกแจงข้อค้นพบในเชิงอธิบายความ ซึ่งนำมาสู่การสรุปผลทางการวิจัย และแสดงให้เห็นปัญหาและแนวทางแก้ไข หรือรูปแบบการปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการพิจารณาหาวิธีการในการแก้ไข ปรับปรุงพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย และการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

2. การวิเคราะห์ข้อมูลภายหลังการพัฒนา คือ วิเคราะห์คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทย โดยนักเรียนต้องทำแบบทดสอบได้คะแนนผ่านเกณฑ์ตามเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งสามารถยึดหยุ่นได้ตามสภาพและความเหมาะสม

3. การสรุปผลการพัฒนา เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ระหว่างการพัฒนา และภายหลังการพัฒนาที่ได้ดำเนินการมาทั้งหมด เสนอแนะปัญหาหรือสิ่งที่ควรปรับปรุงพัฒนาในประเด็นปัญหาอื่นๆ ต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้สถิติพื้นฐาน คือ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย

สรุปผลการวิจัย

จากการดำเนินการวิจัยปฏิบัติการเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้ คือ ผลการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการพัฒนาด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย มีความสามารถในการอ่านภาษาไทย ดังนี้

1. นักเรียนอ่านพยางค์และสระในภาษาไทย ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ร้อยละ 100 ของคะแนนเต็ม คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด

2. นักเรียนอ่านคำ ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด

3. นักเรียนอ่านประโยคง่ายๆ ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด

จากผลการประเมินความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนดังกล่าว แสดงว่า นักเรียนทุกคนมีพัฒนาการด้านการอ่านภาษาไทยสูงขึ้น นอกจากนี้จากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพในระหว่างการดำเนินการพัฒนายังพบว่า นักเรียนมีความมั่นใจในการอ่าน มีความกระตือรือร้นในการเรียน และเรียนอย่างมีความสุข ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้น นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง และมีนิสัยรักการอ่านมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากผลการดำเนินการวิจัยปฏิบัติการเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทย ดังข้อสรุปมาแล้วนั้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในประเด็นต่างๆ อันจะเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจที่จะศึกษางานวิจัยนี้ต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ในการจัดกระบวนการสอนอ่านทุกครั้ง ครูผู้สอนควรให้นักเรียนฝึกอ่านแจกลูกสะกดคำอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดทักษะในการอ่าน และมีการทดสอบความก้าวหน้าเป็นระยะๆ

1.2 การใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียน ควรใช้ตามความเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน การฝึกควรฝึกบ่อยๆ อย่างต่อเนื่อง ในเวลาไม่นานเกินไป และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรช่วยเหลือ ส่งเสริม ให้กำลังใจ ให้การเสริมแรงทางบวกทุกครั้งตามความเหมาะสม

2. ข้อเสนอแนะสำหรับครู

2.1 ในการจัดกระบวนการเรียนการสอน ครูผู้สอนควรศึกษาวิเคราะห์ผู้เรียน และเตรียมการสอนก่อนทำการเรียนการสอนเป็นอย่างดี เพื่อจะได้ทราบข้อบกพร่อง หรือปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน แล้วศึกษาแนวทางแก้ไข ปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับ

ผู้เรียน เพื่อการช่วยเหลือนักเรียนจะได้บรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

2.2 การพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียน ควรใช้หลายๆ วิธีโดยนำหลักจิตวิทยาในการจัดการเรียนการสอนมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพของปัญหา

2.3 ในการพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียน ครูและผู้ปกครองควรร่วมมือกัน และแจ้งผลการพัฒนาให้แต่ละฝ่ายรับทราบ อันจะเกิดผลดีต่อการพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียน

2.4 ควรให้การเสริมแรงทางบวกแก่นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ

3. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปกครอง

3.1 ควรให้ความร่วมมือกับครูอย่างเต็มที่

3.2 ควรให้ความรัก ความเอาใจใส่ และดูแลเรื่อง การเรียนของบุตรหลานของตนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

3.3 ควรให้การเสริมแรงทางบวกแก่บุตรหลานของตนอย่างสม่ำเสมอ

4. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

4.1 ควรใช้กระบวนการวิจัยปฏิบัติการเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะด้านอื่นๆ เช่น ฟัง พูด เขียน

4.2 ควรศึกษาค้นคว้ารูปแบบการสอน วิธีการสอนและกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อนำมาประยุกต์ใช้กับนักเรียน

4.3 ควรใช้กระบวนการวิจัยปฏิบัติการ เป็นแนวทางในการพัฒนาในวิชาอื่นๆ และในระดับชั้นอื่นๆ

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

_____. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สทศ.

การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (2540). *จิตวิทยาทั่วไป* พิมพ์ครั้งที่ 5. เชียงใหม่: โครงการตำรา

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

จรรุวรรณณี เหล่าดี. (2550). *ผลของการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านนาดี อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว*.

สารนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ดาวเรือง ชิงโพธิ์. (2541). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*

โดยใช้รูปแบบธรรมนูญการสอนอ่าน. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ทองสุข วงศ์ทิพย์. (2550). *การสร้างชุดกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยตามมาตราตัวสะกด*

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุตรดิตถ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.

นภาพร เฟื่องบุญ. (2551). *การวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อแก้ปัญหาการอ่านหนังสือไม่ออกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*

โรงเรียนชุมชนดงมะไฟเจริญศิลป์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศกสกลนคร เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม.

สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น* พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

ปริศนา พิขุนทด. (2547). *การปรับพฤติกรรมโดยใช้เทคนิคการเสริมแรงเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าว*

ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนพงษ์ศิริวิทยา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม:

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- ปรีชา วันแฉน. (2551). การพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญแบบคิดวิเคราะห์จากบทความ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุตรดิตถ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- มารศรี ธาณี. (2549). การปฏิบัติการเพื่อฝึกทักษะการอ่านและการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- วัชรภรณ์ วัตรสุข. (2552). การใช้แบบฝึกซ่อมเสริมทักษะการอ่านและเขียนภาษาไทย. เข้าถึงได้จาก
<http://202.129.34.53/cur/%992.doc>.
- ศรียา นิยมธรรม. (2549). ปัญหายุ่งยากทางการเรียนรู้ พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: แฉนแก้ว.
- ศรียา นิยมธรรม. (2544). การพัฒนาการเรียนรู้อ่านภาษาไทย เรื่องราชาธิราช ตอนสมเด็จพระรามอาสา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โดยการสอนแบบ Storyline. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมนึก ภัททิยธานี. (2549). เทคนิคการวัดและประเมินผลทางการศึกษา. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุชานันท์ ทองดี. (2553). ผลการใช้ชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความจากนิทานคุณธรรม ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
และความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
ราชภัฏธนบุรี.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2545). หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- อนัญญา เฟื่อนผึ้ง. (2549). การปรับพฤติกรรมก้าวร้าวในโรงเรียนออทิสติก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการเสริมแรง
ด้วยเบี้ยอรรถกร ในการทำแบบฝึกหัดภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัย
ราชภัฏมหาสารคาม.
- อุษณีย์ อนุรุทธิวงศ์. (2551). สมอองัจฉริยะ พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ชั่วฟ้า.